

Sygn. akt IV U 451/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Toruniu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Janusz Kotas

Protokolant: stażysta Barbara Borkowska

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2021 roku

na rozprawie

sprawy z odwołania **W. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.**

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. z dnia 3 września 2020 r.

orzekł:

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 451/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 września 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. działając na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4 i art. 11 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1205) przyznał ubezpieczonemu W. K. prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości odpowiadającej 4 % (słownie : cztery procent) stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy, któremu wnioskodawca uległ (...) r.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał , że orzeczeniem (...) r. lekarz orzecznik ZUS ustalił, iż uszczerbek na zdrowiu badanego spowodowany skutkami wypadku przy pracy wynosi 4 % (słownie: cztery procent).

Na skutek wniesionego przez wnioskodawcę sprzeciwu od orzeczenia lekarskiego sprawę przekazano do rozpoznania Komisji lekarskiej ZUS. Komisja lekarska ZUS orzeczeniem z 27.08.2020 r. ustaliła, iż stały uszczerbek na zdrowiu badanego spowodowany wypadkiem przy pracy wynosi 4 % (słownie: cztery procent).Organ rentowy opierając się na orzeczeniu Komisji lekarskiej ZUS przyznał wnioskodawcy prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości odpowiadającej 4 % (słownie : cztery procent) stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy, któremu ubezpieczony uległ (...) r. (2 x 984,00 zł = 3.936,00 zł).

Odwołanie od decyzji złożył wnioskodawca domagając się stwierdzenia u niego wyższego uszczerbku na zdrowiu a tym samym przyznania wyższego odszkodowania .

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał , że ze zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej wynika iż uraz dotyczy czterech palców prawej ręki . Dwóch palców (tzw. serdecznego i małego) już nigdy nie zegną do końca. Podkreślił ponadto , że jest praworęczny. Palec serdeczny jest na tyle zdeformowany, że muszą być maksymalnie skoncentrowany przy wykonywaniu każdej czynności aby nie doszło do przypadkowego zahaczenia, co w konsekwencji mogłoby doprowadzić do jego dalszego uszkodzenia, w tym złamania. Wnioskodawca wskazał ponadto iż lekarz (...) podczas badania określił trwały uszczerbek na jego zdrowiu w wyniku wypadku przy pracy w dniu (...) r. na poziomie 9,5% . A zatem, ten sam uszczerbek na jego zdrowiu ustalił aż o 5,5 % wyżej niż Komisja Lekarska ZUS.

W odpowiedzi na odwołanie organ ZUS wniósł o jego oddalenie powołując argumentację faktyczną i prawną jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił co następuje:

Wnioskodawca W. K. będąc zatrudnionym w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w T. uległ w dniu (...) r. wypadkowi przy pracy . Podczas wykonywania obowiązków służbowych doszło do pochwylenia pod taśmą dłoni ręki prawej . Na skutek tego zdarzenia doszło do urazu ręki prawej palców II- V ze złamaniem otwartym paliczka środkowego palca IV ręki prawej .

/dowód: protokół powypadkowy k. 13-15 akta rentowe

-zaświadczenie o stanie zdrowia k. 38 akta orzecznicze ,

-historia zdrowia –k.34-37 akta orzecznicze /

Wnioskodawca przeszedł uraz zmiążdzeniowy ręki prawej ze złamaniem wieloodłamowym paliczka środkowego palca IV. Na skutek leczenia i przebytej rehabilitacji doszło do całkowite wyleczenia pod kątem funkcjonalnym wszystkich palców prócz palca IV . Po wyleczeniu palca IV pozostał uszczerbek na zdrowiu w wysokości 4 % Palec IV jest funkcjonalnie użyteczny choć ze znacznym ograniczeniem .

/dowód: opinia biegłego k.13-14,

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie jeżeli chodzi o sam wypadek przy pracy , jego okoliczności był niesporny . Spornym między stronami było w jakiej wysokości wypadek pozostawił u wnioskodawcy stały bądź długotrwały uszczerbek na zdrowiu 4 % czy więcej .

Sąd ustalił stan faktyczny co do wysokości uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy w oparciu o zgromadzone dokumenty, w szczególności dokumentację medyczną, a także w oparciu o opinię sądowno-lekarską sporządzoną w sprawie przez biegłego sądowego z zakresu medycyny ortopedy-chirurga .

Sąd uznał za wiarygodną opinię biegłego. Opinia ta jest dokładna, przekonująca, logicznie uzasadniona z odwołaniem się do przeprowadzonego badania lekarskiego i udziela w wyczerpującym stopniu odpowiedzi na pytania ujęte w tezie postanowienia dopuszczającego ten dowód. Sporządzone została przez osobę posiadającą niepodważalną wiedzę medyczną z dziedziny objętej zakresem przedmiotowym tej opinii.

Opinia została sporządzona przez biegłego z zakresu ortopedii i chirurgii - specjalistę chirurgii urazowo-ortopedycznej . Biegły opisał przeprowadzone badania , wywiódł także w sposób odpowiedni wnioski z przeprowadzonych badań a na koniec sformułował jakie były następstwa wypadku po okresie leczenia, w postaci braku pourazowych zniekształceń, obrzęków, zaników mięśniowych czy też ograniczeń ruchomości .

Żadna ze stron , zarówno organ rentowy jak i wnioskodawca nie kwestionowali opinii , choć takie możliwości mieli .

Co do opinii biegłych trzeba podkreślić, że specyfika dowodu z opinii biegłego polega na tym, że jeżeli taki dowód już został przez Sąd dopuszczony, to stosownie do treści art. 286 k.p.c. opinii dodatkowego biegłego można żądać jedynie „w razie potrzeby”. Potrzeba taka nie może być jedynie wynikiem niezadowolenia strony z niekorzystnego dla niej wydzwiku konkluzji opinii, lecz być następstwem umotywowanej krytyki dotychczasowej opinii. W przeciwnym bowiem razie Sąd byłby zobligowany do uwzględniania kolejnych wniosków strony dopóty, dopóki nie złożona zostałaby opinia w pełni ją zadowalająca, co jest niedopuszczalne (wyrok Sądu Najwyższego z 21 listopada 1974 r., II CR 638/74, OSPiKA 1975/5/108; wyrok Sądu Najwyższego z 10 stycznia 2002r., II CKN 639/99, LEX nr 53135).

Stanowisko identyczne zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 sierpnia 1999 r. w sprawie I PKN 20/99 , gdzie sąd ten wskazał , że potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii.(OSNP 2000/22/807), oraz wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 1974 r. II CR 817/73 , że dowód z opinii biegłego jak i instytutu ma szczególny charakter, a mianowicie korzysta się z niego w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych. Do dowodów tych nie mogą więc mieć zastosowania wszystkie zasady o prowadzeniu dowodów a w szczególności art. 217 § 1 k.p.c. W konsekwencji nie można przyjąć, że Sąd obowiązany jest dopuścić dowód z kolejnych biegłych czy też z opinii instytutu w każdym wypadku, gdy opinia złożona jest niekorzystna dla strony. W świetle art. 286 k.p.c. Sąd ma obowiązek dopuszczenia dowodu z dalszych biegłych lub z opinii instytutu, gdy zachodzi tego potrzeba, a więc wówczas gdy opinia złożona już do sprawy zawiera istotne braki, względnie też nie wyjaśnia istotnych okoliczności.

Stanowisko to znajduje także odzwierciedlenie w najnowszej judykaturze .

I tak w wyroku z dnia 11 września 2012 r. w sprawie I ACa 296/12 Sąd Apelacyjny w Katowicach (LEX nr 1220463) wskazał ,że samo niezadowolenie strony z oceny przedstawionej przez biegłych nie uzasadnia potrzeby dopuszczenia przez sąd dowodu z opinii innych biegłych. Podobnie Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 22 sierpnia 2012 r. w sprawie III AUa 330/12 (LEX nr 1216321) oraz Sad Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 14 sierpnia 2012 r. w sprawie I ACa 372/12 (LEX 1220678).

Sąd orzekający w niniejszej sprawie całkowicie to stanowisko podziela .

Zgodnie z art. 11 , ust 2 ustawy wypadkowej , za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy a według ust.3 za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

Wnioskodawca podnosił , że lekarz (...) określił jego uszczerbek na zdrowiu w wysokości 9,5 % a ZUS tylko 4 % .

W tym miejscu należy zaznaczyć , że odpowiedzialność (...) jako prywatnego ubezpieczyciela oparta jest na podstawie umowy i ogólnych warunków ubezpieczenia z tym ubezpieczeniem związanych . Odpowiedzialność ZUS wynika zaś z ustawy i przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tejże ustawy .

Trzeba wskazać , że ZUS odpowiada tylko za następstwa wypadku przy pracy , które pozostawiły stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu oraz o określonych skutkach , a nie np. za samo zdarzenie za cierpienie związane z urazem .

Jak wynika z przepisów Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.(Dz. U. z dnia 28 grudnia 2002 r.) w szczególności punktu 141, przy innych uszkodzeniach w obrębie palców II , IV, i V i odpowiednio kości śródreżca , by doszło do odpowiedzialności ZUS muszą wystąpić :blizny , uszkodzenia ścięgien, zniekształcenia , przykurcze stawów , zeszczywnienia , zmiany troficzne, czuciowe i ode ich natężenia uzależniony jest stopień uszczerbku . Ograniczenie funkcji palca określone w ppkkt a -2% , znaczne ograniczenie funkcji palca ppkt.b -4 % , bezużyteczność palca

granicząca z utratą ppkt c -7 % . U wnioskodawcy nie występuje bezużyteczność palca , a więc także nie mógł być przyznany wyższy uszczerbek na zdrowiu jak 4 %

Przechodząc do rozważań natury prawnej , skoro zdarzenie z udziałem wnioskodawcy było wypadkiem przy pracy w rozumieniu ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U z 2002 r. Nr 199, poz. 1673 ze zm.) ale nie spowodowało długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wyższego niż 4 % , odwołanie wnioskodawcy było niezasadne .

Sąd, mając na uwadze powyższe , na podstawie przepisu art. 477¹⁴§1 k.p.c. orzekł jak w sentencji oddalając odwołanie .